

.... 't Is maar alléén: als je last van die jongen zou krijgen.... We kunnen best van hem af, hoor!"

„Van hem af?" Nu keek ze weer ernstig, ontsteld even. „Welnee, welnee....! Daarenboven, hij geeft nou ook les aan Bertje.... En ik vind hem wel 'is aardig, van tijd tot tijd.... een praatje met hem.... Hij doet dan zoo zijn best...."

„Arme meid! Heb je daar heusch behoefte aan? Ja-ja, ik maak het te bont.... ik voel het wel.... 'k Zal er op letten voortaan. We moeten bepaald ook weer meer gaan wandelen samen. 't Is nu Mei...."

„Wat?.... Och welnee.... Wáárop letten? Let jij maar op niks, hoor, ga je gang maar, geef je over aan je werk.... Je hebt dat nodig.... Je bent anders toch niet gelukkig, ik weet het best!"

En zich eensklaps, opnieuw en onstuimiger, tegen hem aandrukkend: „Och Huippielief, toe, let maar niet te veel op je dwaze vrouwtje! Ze heeft kuurtjes tegenwoordig.... Maar 't zal wel overgaan, hoor, malligheid! Ze moest zelf weer 'is flink aan het werk, dat's de heele chose!"

En tusschen haar dringende kussen door: „O, als ik maar kón wat ik wou....! Als ik de durf maar had en de energie!"

„Waarvoor dan, kindje?"

„Waarvoor?" 't Was als schrikte ze wakker. „Hè? Och, nee-nee.... Voor niks, niks!"

„Wat wou je gaan zeggen?"

„Nee-nee, och nonsens, heusch, niks!.... Toe vraag niet verder.... Laten we liever na' bed gaan, vent, 't is al laat, toe, kom!"

Den volgenden dag, na schooltijd, kwam Hoogland onverwachts Bertjes kamertje binnen. Hij vroeg hem „toch eens even" te laten zien, wat hij nu teekende met meneer Vechtel. De jongen keek verwonderd op, maar haalde haastig zijn portefeuille te voorschijn. Niets dan wat onbeholpen schetsjes van huisraad en andere voorwerpen: een bloempot, een flesch.... Huib bekeek ze aandachtig.

„Hm.... Zoo.... En is meneer nogal tevreden over je?"

„O ja! Meneer zegt: ik kan best wat van leeren.

„Heb je er zelf ook nogal plezier in?"

„Jawel.... Weet u, ik zou nog liever verder zijn in rechtlijnig teekenen....voor techniek...."

„Dat leeren jellie toch op school?"

„Een beetje maar....

„Wil je nog altijd het liefst ingenieur worden, Bert?"

— In het bruine gezichtje kwam een starende grijns en hij knikte stom.

„Dus na' Delft?"